

vergadering **C284**
zittingsjaar 2021-2022

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 25 mei 2022

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over atleten bij de Vlaamse Atletiekliga die geen kennis van het Nederlands hebben – 2806 (2021-2022)	3
VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de strijd tegen gokverslaving – 2885 (2021-2022)	6
VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het onderzoek van het Bondsparket naar grensoverschrijdend gedrag bij de nationale vrouwen-volleybalploeg Yellow Tigers – 2959 (2021-2022)	9
VRAAG OM UITLEG van Maaïke De Rudder aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de oprichting van een jeugd-sportfonds – 2971 (2021-2022)	13

**VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over atleten bij de Vlaamse Atletiekliga die geen kennis van het Nederlands hebben
– 2806 (2021-2022)**

Voorzitter: de heer Kris Van Dijck

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister, ik stel een opvolgingsvraag. In januari 2021 stelde ik in deze commissie een vraag om uitleg omtrent de overstap van Team Borlée van de Waalse naar de Vlaamse Atletiekliga. Dit zorgde toen voor veel ophef. Deze zaak vloeide voort uit een – al dan niet financieel – conflict tussen de Borléés enerzijds en anderzijds de Waalse Atletiekliga. De minister gaf toen aan erg trots te zijn wat de overgang betreft. De algemene reactie in Vlaanderen was enigszins genuanceerder.

In mijn vraag van januari 2021 stelde ik dat men blijkbaar wel de centen van Vlaanderen wil, maar zich niet of nauwelijks kan uitdrukken in de taal van onze gemeenschap.

U antwoordde me toen, minister, dat u begrip had voor mijn bezorgdheid en dat u hen uitdrukkelijk deze bezorgdheid had meegedeeld. U stelde in de commissie dat de keuze van de Borléés voor de Vlaamse Gemeenschap geen zuivere carrière-keuze is op individueel niveau. U stelde toen, en ik citeer: “Ze kiezen echt voor de Vlaamse Gemeenschap. Ze tonen dat door respect voor onze taal, ze zullen dat dus moeten leren, maar dat was geen enkel probleem. Daar is een engagement toe genomen in hoofde van de betrokken atleten.”

Verder stelde de minister ook, en ik citeer opnieuw: “Het is belangrijk, en dat is dan zuiver politiek en dat staat buiten hen, dat ook Franstaligen die kiezen voor de Vlaamse Gemeenschap, zich kunnen integreren en een boegbeeld van Vlaanderen kunnen worden, dat ze volledig tonen dat ze zich kunnen aanpassen en onze taal volledig tot de hunne kunnen maken.”

Ondertussen – en vandaar dat ik de vraag ook stel – is er echter nog niet zo heel veel veranderd op dat vlak bij de Borléés. Onlangs werd in het VRT-nieuws een reportage getoond waarbij Sporza een verjaardagstaart had afgegeven bij de gebroeders Borlée. Het was in deze context onbegrijpelijk dat een Sporzareporter hen in het Frans aansprak en dat het gesprek met wat eigenlijk Vlaamse atleten zijn, in de hele reportage in het Frans werd gevoerd. Deze zaak lijkt me toch niet aan te geven dat het engagement dat deze atleten genomen hebben concreet goed wordt ingevuld. En indien ze wel Nederlands konden en er toch een hele Franstalige reportage werd gemaakt, dan maakt dat de zaak natuurlijk nog erger.

Minister, hebt u al concrete aanwijzingen dat de voornoemde atleten de nodige inspanningen hebben geleverd om de taal van de Vlaamse Gemeenschap consequent te hanteren in Vlaanderen?

Welke afspraken werden er hieromtrent concreet met deze atleten gemaakt? Werden deze afspraken opgevolgd en uitgevoerd?

Op welke wijze zult u er in de toekomst op toezien dat de gemaakte afspraken correct zullen worden nageleefd?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb indertijd die overstap inderdaad al eens toegelicht en besproken. Het staat iedere atleet vrij om een sportclub te kiezen. De betrokken

sportclub is aangesloten bij de Vlaamse Atletiekliga of bij de Ligue Belge Francophone d'Athlétisme. Nergens in het wetgevend kader is beschreven dat een atleet de taal van de betrokken club of de betrokken gemeenschap dient te spreken of te kennen.

Bij de overstap van de trainingsgroep van Jacques Borlée kwamen niet alleen Dylan, Kevin en Jonathan Borlée naar Vlaanderen over, maar ook Hanne Claes en Camille Laus.

Hanne Claes is afkomstig uit Leuven en keerde terug naar haar roots. Camille Laus volgde Dylan, Kevin en Jonathan Borlée en sloot zich aan bij Olympic Essenbeek Halle. Dat is in mijn gemeente maar verder hoeft je daar niets achter te zoeken. De keuze was niet toevallig. Het was de club waarvan ook Jonathan Sacoor lid is en ook in de gemeente woont, en daarenboven is er ook een andere Borlée, namelijk Rayane Borlée, reeds bij de club aangesloten. Het was dus een logische keuze. Door hun lidmaatschap bij Olympic Essenbeek Halle sloten deze atleten zich aan bij de Vlaamse Atletiekliga en komen ze zo onder de regelgeving van Sport Vlaanderen terecht.

Een topsporter die aangesloten is bij een Vlaamse federatie en die voldoet aan de doelstellingen van het Vlaams topsportbeleid, maakt aanspraak op een contract bij Sport Vlaanderen. Dat was bij de indiensttreding voor elk van deze vijf atleten het geval. De resultaten op de Olympische Spelen in Tokio waren een bevestiging van de ambities en het mondiaal topniveau van deze atleten. Zij voldeden allen aan de opgelegde contractdoelstellingen.

Tijdens de persconferentie waar de overstap werd aangekondigd, kwam het taalonderwerp ter sprake. De topsporters onderstreepten zelf het belang van de Nederlandse taal en deden hun uiterste best om de journalisten in het Nederlands te woord te staan. Vervolgens verliep alle communicatie rond hun ondersteuning en contracten de voorbije jaren in het Nederlands. Ook tijdens de Teamdag Topsport van 8 maart 2022, waarop ik alle topsporters onder contract bij Sport Vlaanderen heb samengebracht en waar ik ook zelf aanwezig was, hebben we vanzelfsprekend alle toelichtingen en presentaties in het Nederlands gehouden. Zij waren daar aanwezig, alleen Jacques Borlée niet, maar het was niet de bedoeling om ook de coaches daar te hebben.

Het was de bedoeling om teamgeest te kweken tussen de topsporters die bij ons onder contract liggen. Er was een speeddate, er waren workshops, er was ook een nadere kennismaking met werknemers van de afdeling Topsport van Sport Vlaanderen. Ook in onderlinge gesprekken tussen de programmamanager atletiek van Sport Vlaanderen en de atleten wordt er in het Nederlands gecommuniceerd. Ook coach Jacques Borlée communiceert aan Vlaamse zijde in het Nederlands.

Ook tijdens interviews sprak Camille Laus bijvoorbeeld al Nederlands. Dat is natuurlijk op voorwaarde dat je in het Nederlands aangesproken wordt. Het in het Frans aanspreken zal ook ten dele een Vlaamse ziekte zijn. Wanneer je vervolgens in het Frans aangesproken wordt, is de natuurlijke reflex om in uw moedertaal te antwoorden, zeker wanneer het bijvoorbeeld gaat over momenten in de mixed zone, vlak na een aankomst in een wedstrijd. Als je dan in het Frans aangesproken wordt en je moedertaal is Frans, dan is de kans reëel dat je daar spontaan in het Frans zult op antwoorden.

Onmiskenbaar hebben we met die overstap niet alleen kwalitatief voor ons topsportbeleid een positieve bijdrage geleverd, maar de betrokken atleten hebben een duidelijk signaal gegeven van hun appreciatie voor de Vlaamse Gemeenschap en voor de taal die we met z'n allen delen: het Nederlands. Zij hebben inspanningen gedaan om zich het Nederlands eigen te maken. Ze trekken dat trouwens ook door in hun persoonlijk leven. De kinderen van Jonathan Borlée gaan in het Nederlands naar school, als dat enige rol zou spelen. Ik geef dat maar terzijde mee bij wijze

van appreciatie. We gaan er dus op vooruit, maar alles kan beter. Ik hoop ook dat de atleten in kwestie ter zake positieve signalen blijven geven.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Het is alleszins een antwoord dat mij voor een stuk geruststelt. Elke atleet is inderdaad vrij om zijn club en organisatie te kiezen, maar ik vind dat de regels van de club of de organisatie gevolgd moeten worden. Ik stel vast dat het stricto sensu blijkbaar niet verplicht is om Nederlands te leren. Het lijkt me toch logisch en het getuigt bovendien van respect voor onze gemeenschap. Daarom is indertijd dat engagement door de Borlées genomen. Ondanks dit feit, stel ik toch maar vast dat in de bewuste reportage het interview volledig in het Frans is gebeurd. U hebt verschillende voorbeelden gegeven dat men vanuit onze kant in het Nederlands communiceert op een consequente manier. Het zou er nog aan mankeren, maar het is alleszins een goede zaak dat dit consequent gebeurt.

U hebt wel een punt dat het een typisch Vlaamse ziekte is dat Vlamingen soms veel te snel iemand in het Frans aanspreken. Dat is misschien een soort van misplaatste beleefdheid, ik weet het niet. Maar een andere zaak is dat men in de reportage bij de Borlées thuiskwam en er ging toch een Nederlandstalige reportageploeg van de VRT naartoe. Het is ongelukkig dat men het interview dan volledig in het Frans liet plaatsvinden. Die vraag zal ik ook schriftelijk aan de minister van Media bezorgen. Maar dit was wel de trigger waarom ik deze vraag hier aan u wilde stellen omdat er in het verleden engagementen genomen zijn en ik had niet de indruk dat die nagekomen waren. Uw antwoord heeft me alvast iets wijzer gemaakt.

Kris Van Dijck (N-VA): Collega's, de vraag die u stelt en het antwoord van de minister liggen volledig in de lijn van wat twee jaar geleden ook gesteld is: er zijn grote engagementen, er is het belang dat men bij een Vlaamse club is aangesloten en derhalve dan ook bij de Vlaamse Atletiekliga. Je hoeft me niet te overtuigen van het belang van het Nederlands. Anderzijds moeten we niet altijd spijkers op laag water zoeken in eerste instantie. Als een wielrenner aankomt en in het Engels geïnterviewd wordt – onze Vlaamse wielrenners krijgen dat ook wel eens voor – dan antwoordt die ook in het Engels. De taal in onze kleedkamers, bij het basketbal, het voetbal ... Ik was recent nog in Dessel getuige van een West-Vlaamse ploeg die bij ons kwam spelen: de voertaal op het terrein en bij de coaching was Frans. Bon, dat is allemaal niet zo evident. We zitten in een pluriform sportlandschap. Maar deze casus die aangehaald is, toont heel duidelijk aan dat er binnen de Vlaamse Atletiekliga op een correcte manier gewerkt wordt. Maar inderdaad is het misschien een interessant vraag voor minister Dalle. Ik neem aan dat de voorzitter die vraag dan ook op die manier zal beoordelen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik wil toch nog eens duiden en van de gelegenheid gebruikmaken om te zeggen dat de overstap in kwestie ook wel een appreciatie en illustratie is van een Vlaams topsportbeleid dat een appel uitoefent ten opzichte van topsporters op grond van gedurfde keuzes die gemaakt worden. We mogen daar best wel fier op zijn. U hebt gelijk. Ik heb van in het begin duidelijk gemaakt aan alle betrokkenen in kwestie dat wij veronderstellen dat men ook respect opbrengt voor de taal van onze Vlaamse Gemeenschap en dat men daar dus ook consequent naar handelt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de strijd tegen gokverslaving – 2885 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Kris Van Dijck

De voorzitter: Ik zou zeggen, wedden dat ... (*Gelach*)

Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (Vooruit): Minister, federaal minister van Justitie Vincent Van Quickenborne voert de strijd tegen gokverslaving op. Hij heeft daartoe een koninklijk besluit (KB) klaar dat gokreclame via onder meer kranten, televisie, websites en sociale media tegen het einde van het jaar verbiedt en dat dat tegen eind 2024 ook voor de sportwereld doet.

Gokreclame zet mensen actief aan tot gokken en normaliseert het ook. Steeds meer jongeren gaan daarbij overstag. Tijdens het voorbije Europees Kampioenschap (EK) Voetbal brachten 283.898 Belgen een gok uit op Finland-België. Daarvan waren er maar liefst 118.953 jonger dan 30 jaar. Dat is 42 procent. Bij de jongeren steeg het gokgedrag tijdens de pandemie met bijna de helft, vooral online. 40 procent van de onlinegokkers is intussen jonger dan 26 en bijna 70 procent is jonger dan 39 jaar. Bij steeds meer onder hen, leidt dit ook tot verslaving. De groep mensen die zich vrijwillig op de lijst van uitgesloten personen van de Kansspelcommissie liet plaatsen, steeg met 70 procent ten opzichte van 2014. Een goede zaak dus dat hier paal en perk aan wordt gesteld.

Voor de sportwereld werd een langere overgangperiode, tot eind 2024, voorzien omdat gokbedrijven een belangrijke sponsor zijn geworden van veel Belgische sportploegen. De invloed van gokbedrijven binnen de sportclubs en op onze sporters bleek eerder al uit onderzoek van de Universiteit Gent en het Vlaams expertisecentrum Alcohol en andere Drugs (VAD). Uit dat onderzoek bleek dat sportclubleden meer dan vijf keer vaker deelnemen aan sportwedstrijden dan de algemene bevolking en tien keer meer kans lopen op risicovol gokken.

Daarbij heb ik de volgende vragen, minister.

Dat er een zekere financiële verstrengeling is van de gokbedrijven met de voetbal- en wielerved is bekend, maar hoe zit dat in andere sporttakken? Zult u de totale impact van het verbod op de Vlaamse sportwereld in kaart brengen?

Zult u de sportclubs die momenteel gesponsord worden door gokbedrijven, ondersteunen in hun zoektocht naar alternatieve geldschieters?

Zult u dit federale initiatief aangrijpen om campagnes tegen gokken te voeren binnen onze Vlaamse sportclubs?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Zoals u zelf aanhaalt, is gokreclame het meest aanwezig in het voetbal en wielerved, maar absoluut niet exclusief. We zien ook bij bijvoorbeeld het professionele basket- en volleybal dat de sponsoring een belangrijke bron van inkomsten is. In het voetbal hebben zestien van de achttien Pro Leagueclubs een gokbedrijf als sponsor, terwijl in het basketbal de eerste nationale reeks een gokbedrijf als titelsponsor heeft, alsook vijf van de tien Belgische eersteklassers. Er is dus wel enige impact.

Ik heb, net als de sportsector zelf, via de media akte mogen nemen van een federaal initiatief. Samen met de sportsector moet ik vaststellen dat wij niet geconsulteerd zijn, de Vlaamse Gemeenschap noch de sportsector. Het is een federale maatregel waarvan de factuur de facto komt te liggen bij de sportsector en dus ook bij de deelstaten. Ik heb steeds gezegd open te staan voor dialoog daarover en bereid te zijn om mee aan de tafel te schuiven en de discussie rond gokreclame mee te voeren. Op dit moment heb ik absoluut geen clou waar dit initiatief staat. De communicatie vanuit de Federale Regering was niet bepaald eenduidig te vatten en ook niet vrij van enige interne contestatie. Ik heb ook nog geen teksten gezien. Dat maakt het natuurlijk niet gemakkelijk om de impact op de sector enigszins in te schatten. Ook de rol van de Nationale Loterij is niet duidelijk – de discussie wordt gevoerd of gokreclame onder overheidsvlag minder schadelijk is dan andere gokreclame. Ik sta open voor overleg, mijn adres is gekend, maar vooralsnog heb ik geen bericht gekregen.

Het federale niveau neemt een initiatief en de sportminister moet dan maar in de bres springen en sponsors gaan aanbrengen voor clubs, zo stelt u toch, maar ik ben niet geneigd om dat te doen. Dat is in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de betrokken sportclubs zelf. Vanuit dat oogpunt zou het toch wel zinvol zijn om met die sportclubs in kwestie en met de sector en de deelstaten aan tafel te schuiven, om minstens in een geleidelijke overgang te voorzien. Zo vermijdt je dat bepaalde clubs in financiële miserie worden gestort.

Wat de amateursport betreft: daar spelen we reeds op in. We nemen binnen het aanbod van de Vlaamse Sportfederatie immers al vele jaren initiatieven om het management en financieel beleid van sportclubs te versterken. We hebben het Dynamo Project bijvoorbeeld, dat nu helemaal geïntegreerd zit binnen het aanbod van de Vlaamse Sportfederatie, via de wetenschappelijk uitgebouwde dienstverlening van Clubgrade, waar sportclubs een persoonlijk begeleidingstraject kunnen inkopen. Want vaak is er niet één probleem waarmee een sportclub staat of valt, maar zijn er verschillende factoren of ook intermenselijke thema's die een rol spelen. We namen al initiatief om de sportsector en de bedrijfswereld naar elkaar toe te brengen en zetten volop in op innovatie, op verschillende fronten. Ik wil het woord 'professionalisering' niet gebruiken, maar we willen er wel voor zorgen dat men op bepaalde vlakken meer gedegen en beter onderbouwd voor de dag kan komen.

Welke campagnes tegen gokken in de sport ondersteunen we? Wel, het VAD werkt samen met Sport Vlaanderen aan een initiatief rond gokken in de sport, een initiatief dat mijn volledige steun heeft. In een eerste fase wordt ingezet op een laagdrempelige bewustwordingscampagne naar sportfederaties, sportclubleden en sportclubbestuurders toe. We starten met die campagne in het najaar, september-oktober 2022. Dat is niet toevallig bij de start van het sportclubseizoen en net voor het Wereldkampioenschap (WK) Voetbal in Qatar, evenmin vrij van discussie.

Het belangrijkste doel van die eerste campagne is om aan bewustwording te doen en de normalisering die rond gokken in de sport heerst, tegen te gaan. Via die weg willen we samen met de sportsector meer draagvlak creëren om rond sport en gokken aan de slag te gaan en, nogmaals, de normalisering tegen te gaan.

Daarna zullen er beleidsmatige acties rond gokken in de sportclubs worden opgestart. Dat gebeurt in samenwerking met het VAD en met Sport Vlaanderen. Ik verwacht dat de betrokken federale initiatieven op dat vlak ook zorgen voor het interveniëren. Opnieuw is het wat dat betreft koffiedik kijken. Ik verwacht dat men de sportsector en de deelstaten uitnodigt voor overleg over eventuele federale maatregelen die genomen worden.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (Vooruit): Dank u wel, minister.

Het is heel triestig dat u hiervan akte hebt moeten nemen via de media en dat het daarom niet doorgaat. De ene minister zit federaal te wachten op de andere minister, die natuurlijk niet gaat komen, want hij kan er niet mee lachen dat hij niet betrokken was. Dat is het scenario waar we in zitten. Ik kan die gevoeligheden heel goed begrijpen. Ik heb ze ook. Maar natuurlijk hebben de slachtoffers van gokverslaving daar niets aan.

Ik herinner me de commissiezitting van 9 juni 2021, waar u hebt gezegd: "Ofwel moet die gokreclame verboden worden ofwel moet men ze toelaten, maar de huidige schemerzone, die tot zoveel discussie leidt, kan eigenlijk niet zo verder." U zei letterlijk: "Ik ben nog altijd bereid om daar duidelijke lijnen in te trekken."

Ik kan enkel hopen dat federaal minister Van Quickenborne het initiatief neemt om u te contacteren, want ik meen te hebben begrepen dat als hij geen initiatief neemt, er geen overleg is en er niet wordt samengezeten. Dat betekent dat we dan weer niet vooruit raken met dat verbod op gokreclame, dat er eigenlijk al veel langer dan vandaag had moeten zijn.

Ik kan via de Senaat ook de vraag stellen aan federaal minister van Quickenborne of hij alstublieft contact wil opnemen met zijn collega uit de Vlaamse Regering die zich actief bezighoudt met sport, want het gaat over gokken bij sportreclame. Wie weet krijg ik daarop het antwoord dat hij de stap wil zetten en kunnen we zo een beetje verder gaan.

Voor de rest begrijp ik dat de clubs zelf sponsors moeten zoeken en dat u dat niet in hun plaats kunt doen. Maar we mogen ook niet blijven vasthangen aan de sponsors van gokbedrijven die zagezegd broodnodig zijn, want ooit moeten ze weg en elk jaar dat ze langer blijven, leidt tot meer slachtoffers van verslaving.

De voorzitter: Deze vergadering inspireert tot vragen aan andere ministers, wat zeer boeiend is.

De heer Muyters heeft het woord.

Philippe Muyters (N-VA): Laat mij beginnen met duidelijk te zeggen dat ik het heel erg vind dat iemand een gokverslaving heeft. Dat geldt niet alleen voor die persoon zelf, want meestal zitten daar ook nog heel wat mensen rond die daar mee onder lijden. Ik ben zeker niet tegen het principe om er werk van te maken dat dat vermindert.

Wat ik wel echt betreurt, is dat er geen overleg is geweest. Niet alleen minister Van Quickenborne heeft daar geen initiatief voor genomen, het koninklijk besluit wordt door veel ministers getekend, en niemand heeft eventjes de reflex gehad om met de sector die het meest betrokken is, een overleg in te plannen. Men heeft altijd de mond vol van samenwerkingsfederalisme, maar geen enkele van de ministers die dat KB mee hebben goedgekeurd, heeft dat gedaan. Dat gaat er bij mij niet in. Behalve natuurlijk, als je het nog niet verkocht krijgt binnen je eigen regering; dan kan ik begrijpen dat het moeilijk is om er ook nog een andere regering bij te betrekken. Soit.

In elk geval is de impact in de sportsector groot. In de Pro League zijn al maatregelen genomen in het verleden. Er mag geen reclame gemaakt worden die gericht is op kinderen en jongeren, pop-ups op websites die leiden naar goksites zijn verboden, men mag niet wedden op livefases en elke sponsorovereenkomst moet ook worden goedgekeurd en voorgelegd aan de Kansspelcommissie. Zoals de minister zei, is ook Sport Vlaanderen aan de slag gegaan met de resultaten van het VAD- en UGent-onderzoek. Er zijn dus al heel wat zaken gebeurd.

Als we in Vlaanderen een decreet maken, dan bekijken we meestal ook de sociaal-economische impact. Dat had hier ook wel mogen gebeuren. Want het gaat niet

alleen over voetbal en wielrennen. De minister sprak ook over volleybal en basketbal. Een verbod realiseren tegen 2024, na twee jaar corona, zou wel eens heel zwaar kunnen uitvallen.

Bijkomend wil ik nog zeggen, collega, dat we moeten vermijden dat mensen die willen gokken, in het illegale, ongecontroleerde circuit gaan gokken. Ook dat moet worden bekeken.

Ik heb dus toch wel wat bedenkingen bij wat federaal is gebeurd.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik vrees als minister van Sport natuurlijk voor de impact van de betrokken maatregel op onze sportsector, maar ik vind dat er vanuit de sportsector correct gereageerd is, al was dat misschien niet unisono omdat men bij verrassing genomen was. Men reageerde niet met een totale afwijzing. Men zei niet dat men hen gerust moest laten en men sloeg geen deuren dicht. Er was een openheid tot dialoog om dezelfde doelstellingen na te streven, mogelijk met andere middelen en instrumenten. Ik sluit me aan bij die openheid tot dialoog en gesprek, waarbij we dezelfde doelstellingen kunnen nastreven, namelijk verhinderen dat mensen worden gevat door het gokken, en zeker door het illegale gokken. Ook bij mij is er absoluut geen totale afwijzing; ik ben bereid tot dialoog.

Ik ben blij te vernemen dat u iets op de agenda gaat zetten in de Senaat. Dan kan men daar weer 'vol aan de bak'. Ik weet dat ook dat instituut wel wat middelen opslorpt, dus misschien ligt daar wel een mogelijkheid tot een fundamentele oplossing.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (Vooruit): Minister, ik vind uw laatste opmerking redelijk cynisch. Ik doe dat omdat ik niet meer weet wat nog gedaan. Ik heb uit de vraag begrepen dat we verder dan ooit zitten van een verbod op gokreclame tegen 2024. Dat is het enige wat ik onthoud. Ik betreur dat vreselijk. Waar het mank loopt, hier of federaal, weet ik niet, maar we hebben het hier over mensen. Ik wil voor collega Muyters toch nog eens benadrukken dat 40 procent van die gokkers jonger dan 26 jaar is en 70 procent jonger dan 39 jaar. Dat zijn drama's, niet alleen voor het verdere leven van die mensen, maar voor heel de familie. Het kan best zijn dat er al veel gebeurd is, maar blijkbaar niet genoeg want de cijfers van de gokverslaving blijven heel hoog.

U mag het op flessen trekken dat ik dit ook nog eens via de Senaat zal vragen aan minister Van Quickenborne, maar ik zou het aan een hond in de straat vragen als het mij verder zou helpen om een verbod op de gokreclame erdoor te krijgen. Dit wordt wellicht vervolgd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het onderzoek van het Bondsparket naar grensoverschrijdend gedrag bij de nationale vrouwenvolleybalploeg Yellow Tigers – 2959 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Kris Van Dijck

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (Vooruit): Voorzitter, minister, collega's, meerdere oud-speelsters van de Belgische nationale volleybalploeg, de Yellow Tigers, getuigden

eind 2021 in het Canvasprogramma 'De prijs van de winnaar' over psychologisch grensoverschrijdend gedrag van bondscoach Gert Vande Broek. In navolging van de getuigenissen, gaf de kapitein van het team, Ilka Van de Vyver, aan dat zij niet meer voor de Yellow Tigers wilde uitkomen zolang de huidige bondscoach aan het roer staat. Het Bondsparket van Volley Vlaanderen opende daarop een onderzoek naar grensoverschrijdend gedrag bij de Yellow Tigers. Hoewel dit onderzoek nog loopt, leidt de bondscoach intussen alweer de trainingen van het nationale team. Opvallend daarbij is dat aan de speelsters, vooraleer ze opnieuw mochten starten met trainen onder de huidige bondscoach, elk afzonderlijk gevraagd werd de volledige steun voor de coach uit te spreken: een zeer vreemde praktijk.

Minister, kunt u een stand van zaken geven over het onderzoek van het Bondsparket? Wie werd reeds ondervraagd en wie niet? Hoeveel getuigen zijn er al gehoord?

Wanneer zal het Bondsparket zijn onderzoek afronden?

Waarom zijn de bondscoach en de directeur topsport bij Volley Vlaanderen nog niet ondervraagd?

Op basis van welke argumenten heeft Volley Vlaanderen beslist om de huidige bondscoach, naar wie een onderzoek loopt inzake grensoverschrijdend gedrag, opnieuw de nationale ploeg te laten coachen, nog voor er een uitspraak is gedaan over de zaak?

Is er extra mentale begeleiding voorzien voor de speelsters van de nationale ploeg of zijn er andere voorzorgsmaatregelen genomen? Zo ja, welke?

Vindt u het normaal dat speelsters, vooraleer de trainingen bij de nationale ploeg te hervatten, hun 100 procent steun aan de coach moeten uitspreken in individuele gesprekken met de top van Volley Vlaanderen?

Waarom onderwerpt Volleybal Vlaanderen haar speelsters aan afzonderlijke interviews alvorens ze kunnen gaan trainen? Is dat een gangbare praktijk? Wat als een speelster die steunverklaring had geweigerd? Dienen deze interviews als drukingsmiddel om in de toekomst mogelijke klachten in de kiem te smoren?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: U weet dat toen de problematiek in de media naar voren kwam, ik onmiddellijk heb gezegd dat ik een initiatief wilde nemen. Ik heb onmiddellijk actie ondernomen en onmiddellijk iemand aangeduid om een onafhankelijk onderzoek te kunnen voeren. Vervolgens heeft het Bondsparket gecommuniceerd dat zij het onderzoek naar zich toe trekken. Gelet op het gegeven dat de juridische actieradius, de juridische armslag, van het Bondsparket veel ruimer is dan wanneer ik zou optreden, heb ik mijn acties gestaakt omdat anders die beide onderzoeken met elkaar zouden interfereren.

Wat het lopend onderzoek van het Bondsparket betreft, denk ik dat het in het belang van eenieder is, ook van diegenen die de klachten hebben ingediend, dat er in alle onafhankelijkheid kan worden gewerkt door dat Bondsparket.

Expliciet vragen naar wie reeds gehoord werd of waarom bepaalde personen nog niet werden gehoord, gaat natuurlijk over het inhoudelijke onderzoek. Op die vraag kan en mag ik niet antwoorden. Het Bondsparket hoeft helemaal niet aan mij voor te leggen wie al dan niet en op welk moment gehoord is, en men doet dat ook niet. Dus, ik weet het niet, en dat is maar goed ook.

Het Bondsparket heeft laten weten dat ze zeer grondig en intensief te werk gaan. Het onderzoek zal duren zolang het nodig is om alle relevante getuigenissen te verzamelen.

De volleybalbond heeft ondertussen, in afwachting van de uitspraak van het Bondsparket, proactief een aantal acties ondernomen. Men moet natuurlijk ook wel voort kunnen, zonder daarover ter zake al een oordeel uit te spreken, impliciet of expliciet.

De staf rond de Yellow Tigers werd uitgebreid met een vrouwelijke coach en een vrouwelijke dokter om zo de antennefunctie te verhogen. Een sportpsycholoog en een vertrouwenspersoon maakten al deel uit van de multidisciplinaire omkadering van de ploeg. Zij staan in voor de mentale begeleiding en zijn ook toegankelijk als aanspreekpunt rond mentaal welzijn.

Op dit moment is het onderzoek nog lopende, en is er dus nog geen uitspraak gevallen, noch in de ene, noch in de andere richting. Het lijkt me in dezen dan ook te verantwoorden dat de federatie pas beslissingen neemt op basis van de uitkomst van het onderzoek en niet proactief mensen op non-actief zet. Dat zou natuurlijk ook al een uitspraak zijn.

Het klopt dat de federatie gesprekken gevoerd heeft met de speelsters. U geeft het een negatieve draai, maar het was net met de bedoeling om groepsdruk te vermijden, dat men ervoor heeft gekozen om met elke speelster afzonderlijk te spreken. Het installeren van een dergelijk proces, waarbij de federatie luistert naar input van de speelsters en waarbij gepeild wordt naar hun mentaal welzijn, beschouw ik als een positief signaal, eerder dan als een negatief signaal. Daar moeten we immers samen naar evolueren: naar een topsportcultuur waar met respect open gecommuniceerd wordt tussen alle betrokken partijen.

Ga er maar eens aan staan: welke beslissing moet men dan nemen om het onderzoek in alle onafhankelijkheid te laten voortgaan en er ondertussen ook voor te zorgen dat wij met het betrokken team wel op topniveau kunnen blijven presteren? Daarom vind ik de aanpak die men heeft gevolgd, wel positief en productief.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (Vooruit): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het onderzoek zal lopen zolang het nodig is. Ja, dat vind ik ook. Het loopt al van december 2021 en het is bijna juni. Ik denk dus dat het nuttig is om een vraag te stellen. Ik ga het opvolgen.

U spreekt over 'proactief'. Maar de coach die verantwoordelijk was voor het vermeende grensoverschrijdend gedrag, heeft uitdrukkingen gebruikt als 'stomme trut' enzovoort. We hebben dat gehoord. Het is er geweest en er zijn heel wat getuigen. Die coach is dus weer aan zet, weliswaar samen met een vrouwelijke coach en een vrouwelijke dokter. Dat is goed.

U zegt dat u het goed vindt dat de individuele gesprekken er waren omdat er dan geen groepsdruk is. Wel minister, ik moet u zeggen dat ik intussen heb vernomen dat er wel groepsdruk was. Er is een gezamenlijke meeting geweest met al die meisjes en men heeft dit gefilmd. Het filmen van zo'n vergadering kan toch wel tellen. De speelsters moesten dus vooraf niet alleen individueel hun steun aan de coach – die wordt beschuldigd van grensoverschrijdend gedrag – uitspreken maar nadien zijn ze in groep gefilmd.

Minister, ik stel me echt de vraag of u het dan niet ongepast vindt voor het vertrouwen om de hele groep te filmen.

Een groot deel van de nationale ploeg is ook al gestopt door die bondscoach. Het is niet dat iedereen hem vraagt om te blijven. U hebt een punt: het onderzoek moet het onderzoek zijn. De dag dat het onderzoek alle klachten die er waren, kan negeren en zeggen dat het niet zo is, dan is het zo. Maar men had ook proactief

kunnen zeggen dat men de bondscoach even zou parkeren en intussen iemand anders het werk laten doen.

Minister, lijkt het u niet beter om een nieuwe coach aan te stellen in plaats van steunbetuigingen te eisen van de meisjes voor de coach die er vroeger was en nu nog is? Bovendien is er dan ook nog een film gemaakt van een groepsvergadering.

Ik denk dat het 'nee' zal zijn, maar ik ga het toch durven te vragen. Zult u ingrijpen of blijft u de federatie eigenlijk vrij spel geven om op die manier om te gaan met jonge kwetsbare mensen?

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): Sta me toe om eventjes de vaststelling te doen dat de vaste voorzitter van deze commissie niet alleen nalaat om de commissie voor te zitten, maar duidelijk ook nalaat om de vragen te triëren voor ze hier passeren.

Collega Lambrecht, als u vragen als deze wilt stellen, stel ik voor dat u een nieuwe carrière ambieert bij het gerecht en dat u onderzoeksrechter wordt. Dit soort vragen horen hier niet thuis. Het is een lopend onderzoek. Als u een carrière ambieert binnen het gerecht, dan zou ik u voorstellen om te starten met twee elementaire basisvoorwaarden van ons rechtssysteem, en dat is dat iemand onschuldig is tot het tegendeel is bewezen en dat het geheim van het onderzoek moet worden nageleefd. In die zin is het dus compleet ongepast om deze vragen hier te stellen, behalve de vijfde vraag in uw opsomming, die er volgens mij gewoon tussen is gevoeld om deze vragen hier te kunnen stellen.

Wat de mentale ondersteuning betreft en het beleid van grensoverschrijdend gedrag, ben ik het absoluut eens en steun ik natuurlijk het beleid van de minister. Ik ben er ook van overtuigd dat het breder gaat dan alleen de sportsector en breder gaat dan deze commissie.

Sta me toe nog even iets te zeggen over de gesprekken met de speelsters. Mevrouw Lambrecht, ik ben er 100 procent van overtuigd dat, mochten er geen gesprekken geweest zijn met de speelsters en de bondscoach en de trainingen waren gewoon doorgelopen, u daarover vragen had gesteld, want dan was er geen poging tot bemiddeling geweest, was hun mening niet gevraagd – overigens, bemiddeling en gesprekken die ook worden geadviseerd via het advies van de Genderkamer. We hebben het er in deze commissie eerder al over gehad. Waren die gesprekken er niet geweest, dan was het ook niet goed geweest.

Mijn excuses, voorzitter, maar nog een allerlaatste bemerking. Ik denk echt wel dat het onderzoek beter degelijk en zo nodig lang wordt gevoerd dan dat het snel snel wordt afgehandeld en tot conclusies wordt gekomen, wat de conclusies ook mogen zijn. Ik ben geen onderzoeksrechter. Ik ben niet iemand die conclusies moet trekken of een oordeel moet vellen, en dat bent u ook niet.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik ga er wel van uit dat de molens van het Bondsparket niet aan hetzelfde tempo malen als op het klassieke justitiële niveau. Los daarvan, ga er maar eens even aan staan: welke keuzes moet men dan maken als volleybalteam?

U zou kunnen zeggen dat we bij voorbaat een de-factoschorsing uitspreken. In Nederland heeft men dat in sommige gevallen gedaan met een regen van juridische procedures als gevolg. Men zegt: 'Wij worden al bij voorbaat veroordeeld.' Het wordt dus aangevochten. Ik denk niet dat je daarmee de zaak dient van diegenen die een klacht hebben ingediend. Laat het dus maar in zijn onafhankelijkheid.

Alle respect voor het nationaal volleybalteam, dat moeilijke keuzes moet maken en dat in eer en geweten keuzes moet maken waarop je kunt schieten. Maar wat is dan het alternatief? Het alternatief is misschien wel slechter dan de weg die hier wordt gevolgd.

Ik respecteer dat men probeert om er pragmatisch en met respect voor het mentale welzijn van de speelsters mee om te gaan.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (Vooruit): Minister, de gemoederen lopen hoog op, wat wil zeggen dat het een thema is dat harten raakt. Het is dan belangrijk dat de vraag juist wél wordt gesteld. Ik heb u nog nooit tegengesproken als u zegt dat er een onderzoek is en dat u er niet in kunt tussenkomen. Ik heb daar begrip voor, maar op het moment dat er doorsijpelt dat meisjes worden gefilmd in vergaderingen, heb ik als parlements lid de mogelijkheid om u als minister te vragen of u dat een goede praktijk vindt. Dat gaat niet over de werking van het Bondsparket, maar over de werking van de sportclub zelf.

Ik hoor hier ook zeggen dat degelijke onderzoeken lang zouden moeten duren. Bij mijn weten is daar geen correlatie tussen. We hebben het hier trouwens niet over een onderzoek dat een paar weken loopt; het onderzoek is nu al zes maanden bezig. Dat is al een half jaar.

Ik ga het verder opvolgen en ik hoop dat jullie dat allen met evenveel enthousiasme als ik doen. Dank u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Maaïke De Rudder aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de oprichting van een jeugdsportfonds – 2971 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Kris Van Dijck

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaïke De Rudder (cd&v): Voorzitter, minister, collega's, in het Vlaamse regeerakkoord 2019-2024 werd afgesproken: "Om de jeugdsport te versterken onderzoeken we de mogelijkheden om een Vlaams jeugdsportfonds op te richten. Via het samenbrengen van private en publieke middelen creëren we een hefboom om de sportdeelname en professionele begeleiding van de jeugd te maximaliseren. We bekijken hierbij ook de linken met de vrijstelling bedrijfsvoorheffing, haar bestedingsplicht en bestaande vergoedingsmechanismen in de jeugdsport."

Tijdens de bespreking van de beleids- en begrotingstoelichting 2021 (BBT) kondigde de minister aan dat er een onderzoek zou worden uitgevoerd naar diverse juridisch-technische mogelijkheden om de nodige financiële middelen te verzamelen in een jeugdsportfonds. Er werd toen gezegd: "Met het oog op het jeugdsportfonds is de onderzoeksfase aan de gang, die literatuurstudie en interviews met experts behelst. Op basis van de informatie die dit oplevert, komen er verschillende scenario's met een beschrijving van hun pro's en contra's. Deze materie is erg complex, duidt de minister, die in juli 2021 de eerste bevindingen hoopt te kunnen voorleggen."

In antwoord op vragen van mij en collega's tijdens de bespreking van de BBT Sport 2022 verduidelijkte de minister dat "Sport Vlaanderen goed functionerende sportfondsen uit Nederland, Noorwegen, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten

heeft gebenchmarkt. Een eerste conclusie is dat dergelijke fondsen appelleren aan het maatschappelijk verantwoorde ondernemen. Heel vaak ligt de focus op de kansprofielen in de samenleving, zoals mensen met een beperking, en kansarme jongeren. Vooral lokale initiatieven en projecten spelen er een rol in. De nabijheid van de geboden ondersteuning blijkt cruciaal. Die steun wordt dan best ook gedragen en financieel gevoed vanuit de hogere overheid. Het projectmatige karakter maakt structurele steun op lange termijn minder voor de hand liggend. Het vergelijkende onderzoek brengt ook een fundamenteel onderscheid aan het licht tussen de Angelsaksische en Europees-continentale benadering van de financiering van dergelijke fondsen.”

Bij een kansengroepenbeleid wordt ook de beleidsdomeinoverschrijdende ondersteuning belangrijk, en dan zijn de lokale bruggenbouwers nodig. Vandaar dat verschillende experts de UiTPAS als belangrijke instrument zien voor kansengroepen.

Samengevat is het de ambitie van de Vlaamse Regering om een fonds te ontwikkelen dat alle jongeren een kwaliteitsvolle sportopleiding garandeert, liefst binnen de eigen sportclub. De minister houdt de evolutie van de RSZ-regeling en bedrijfsvoorheffing voor professionele sporters nauwlettend in het oog. Daarover is op federaal niveau een debat aan de gang. Ideaal wordt daarmee een herbestemming mogelijk naar de jeugdsport op basis van een dergelijk fonds. Als de fiscale voordelen sterker worden gekoppeld aan jeugdsportdoelen, zou dat ze enerzijds rechtvaardiger maken en ze anderzijds effectief doen terechtkomen op de oorspronkelijk beoogde bestemming, analyseert minister Weyts. Dan kunnen de gemeenschappen, door hun bevoegdheid voor jeugdsport, ook een grotere bevoegdheid in het dossier krijgen.

U zei ook dat u een gesprek zou hebben met federaal minister Vincent Van Peteghem met een heel concrete vraag uit de sportwereld. Deze neemt akte van de federale beslissingen over de RSZ-regeling – het zou over 30 miljoen euro gaan – terwijl de oefening met betrekking tot de bedrijfsvoering nog niet helemaal is afgerond. De sector vraagt om in het voorjaar van 2022 met betrokkenheid van de deelstaten een en ander te bekijken. Daartoe lijkt de federale minister ook wel bereid.

Minister, wat is de stand van zaken van de ontwikkeling van een jeugdsportfonds dat voor alle jongeren een kwaliteitsvolle jeugdsportopleiding garandeert, liefst binnen de eigen sportclub?

Wat is het resultaat van het overleg dat u hebt aangekondigd met de federale minister van Financiën over de mogelijkheden om de RSZ-regeling en bedrijfsvoorheffing voor profsporters te herbestemmen voor een jeugdsportfonds?

Welke andere maatregelen zult u nemen om een doeltreffend investeringsbeleid voor jeugdsport te realiseren?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Vanuit Vlaanderen investeren we heel wat in jeugdsport. We weten uit wetenschappelijk onderzoek dat, als we erin slagen om kinderen en jongeren aan het sporten te krijgen, de kans veel groter is dat men op latere leeftijd nog steeds aan sport doet. Dat is alvast een win-win. Vanuit Sport Vlaanderen investeren we zeer gericht in jeugdsport op verschillende manieren.

Ik moet het niet toelichten, maar ik heb recent nog het SportKompas een duw proberen te geven en een extra financiering gegeven. Ik heb gebruikgemaakt van de bevoegdheid die in dezen samenvalt tussen Onderwijs en Sport. Het loopt goed. We gaan echt aan de kar trekken vanuit de ratio ‘als Mozes niet naar de berg gaat, gaat de berg naar Mozes’. Je ziet dat het vele ogen van kinderen en ouders opent. Als we zelf naar de school gaan en zelf de kinderen testen en zelf een rapportje meegeven waaruit blijkt op welke sportdisciplines zij verhoudingsgewijs beter scoren

dan hun leeftijdsgenoten, dan heeft dat een ongelooflijk positief effect. Als je dat dan nog eens kunt koppelen aan alle sportclubs in de nabijheid waar je je naar kunt richten, dan maak je het toch iets moeilijker voor ouders om 'neen' te zeggen tegen het aanbod en tegen het zetten van de stap naar een sportclub.

Dat is maar een van de elementen van de meer dan 21 miljoen euro die jaarlijks in de basiswerking van sportfederaties wordt geïnvesteerd voor de promotie van de sporten, de opleiding van trainers en andere basisopdrachten. Daar zit natuurlijk ook de ondersteuning voor de jeugd bij. Via de beleidsfocus jeugdsport voorzien we jaarlijks 2,5 miljoen euro voor de ondersteuning van kwalitatieve jeugdsportclubs.

Ik kan zo nog even doorgaan, maar we willen ook andere opportuniteiten verzilveren en mogelijk ook een hefboomeffect realiseren door de betrokkenheid van de private sector via een jeugdsportfonds. De voorbije periode is er voorbereidend werk geleverd door Sport Vlaanderen, dat een onderzoek heeft gedaan met de benchmarking van buitenlandse voorbeelden. Een van de conclusies is dat fondsenwerving van private middelen vanuit de Vlaamse administratie zelf juridisch-technisch niet zo evident is. Ook uit de studie van Deloitte naar alternatieve financieringsbronnen voor het versterken van de sportsector, kwam het oprichten van een sportfonds voor het werven van private middelen voor de sport als mogelijkheid naar voren. Sport Vlaanderen is dan ook in overleg met de Vlaamse Sportfederatie om te bespreken of en hoe we dit samen vorm kunnen geven. We zetten dus stappen vooruit in dit dossier.

Wat betreft de herbestemming van de middelen van RSZ en bedrijfsvoorheffing, wil ik toch aanhalen dat ik het jammer vind dat de Federale Regering de aanpassingen aan RSZ en fiscaliteit zonder degelijk overleg met het sportbeleid van de gemeenschappen heeft gedaan. Ik heb daar nochtans een heel duidelijke visie op en ik heb dat ook laten weten. Ik heb één telefonisch contact gehad met minister Van Peteghem met de vraag om ons nauwer te betrekken, maar daar heb ik geen repliek meer op gekregen.

Ik wil de dialoog over elk alternatief aangaan – de sportsector ook, denk ik – uitgaande van enkele principes. Ik zeg ze even uit het hoofd. We moeten zo maximaal mogelijk de budgettaire massa die vandaag naar de sportsector vloeit, behouden. Men heeft altijd gezegd dat die fiscale voordelen en vrijstellingen in het teken dienden te staan van investeringen in de jeugdopleiding. Welaan, laat ons die oorspronkelijke doelstelling, die in de praktijk – eufemistisch gesteld – niet volledig wordt gerealiseerd, opnieuw opvissen en de instrumenten om dat doel te bereiken, versterken. Ik denk dat daar mogelijkheden voor zijn en dat vanuit dat oogpunt en vanuit de bevoegdheid voor sport en jeugd de deelstaten een concrete rol moeten krijgen, zowel bij de organisatie van het instrumentarium als bij de controle en het uitoefenen van toezicht op de correcte besteding van die middelen in functie van de oorspronkelijke doelstellingen, namelijk versterking van het jeugdbeleid in onze sportclubs.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaïke De Rudder (cd&v): Het SportKompas hebben we al een aantal keer besproken en ondersteund. Dat is een heel mooi concept. We moeten kinderen van kleins af aan stimuleren om te sporten. Dus, daarover zeker geen verkeerd woord.

In uw antwoord voel ik dat het nog wat onzeker is en dat er nog heel wat onderzoek moet gebeuren om verder te kunnen met de oprichting van een jeugdsportfonds. Eigenlijk hoor ik hier vandaag niet heel veel nieuws ten opzichte van de bespreking van een beleids- en begrotingstoelichting. Wat is de volgende fase? Zal er nog verder onderzoek gebeuren? Zullen er nog verdere gesprekken zijn? Komen die er nog met Sport Vlaanderen om tegen 2024 zo'n jeugdsportfonds te hebben of is het eerder onzeker en moeten we de timing afwachten?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Het is niet zo'n simpele zaak. Verwevenheid van overheidsmiddelen en private middelen is nu eenmaal niet zo eenvoudig. Het onderzoek is intussen afgerond, waarbij vooral naar buitenlandse voorbeelden is gekeken hoe we met een soortgelijk sportfonds aan de slag zouden kunnen in Vlaanderen. Men heeft daarvoor gekeken naar Nederland, Engeland, Noorwegen en de Verenigde Staten.

Daarnaast wordt ook de reikwijdte onderzocht van de resolutie van het Europees Parlement over de geïntegreerde benadering op sportbeleid, waarin ook wordt aanbevolen aan de lidstaten om actief gebruik te maken van de eigen belastingsystemen, btw-uitzonderingen en belastingvoordelen ten gunste van de 'grassroots-sport'. Dat wordt als dusdanig omschreven.

We willen daar graag stappen vooruit zetten, en daarom vind ik het goed dat u zelf de twee zaken met elkaar vermengt. Ik zou ook graag zien gebeuren dat we de voordelen inzake RSZ en andere fiscale voordelen, die budgettaire massa, de voordelen die daarvoor worden toegekend, zouden toewijzen aan zo'n fonds en vervolgens de deelstaten laten controleren dat clubs die een grotere bijdrage hebben geleverd aan dat betrokken fonds, een trekkingsrecht kunnen uitoefenen a rato van hun eigen bijdrage, maar dat er toch ook wel een zekere sokkel van solidariteit zou spelen. Dat zou heel transparant, solidair en productief kunnen zijn.

Dus, ik vind het goed dat u de suggestie doet om die twee aspecten samen te brengen, maar ik ben wel afhankelijk van het overleg en de samenwerking met de Federale Regering. Ik heb ondertussen een tijdje geleden een eerste echt goed contact gehad met minister Van Peteghem. Ik hoop dat we ergens kunnen landen. Alleszins tonen wij ter zake bereidheid.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaïke De Rudder (cd&v): Minister, ik dank u voor de bijkomende antwoorden. Het is goed dat we verder afwachten wat er nog staat te gebeuren. Het is 2022. Als we het regeerakkoord op dit punt willen uitvoeren, dan moeten we nog een aantal stappen vooruit zetten in de hoop dat er nog een overleg met federaal minister Van Peteghem kan gebeuren om een en ander te verduidelijken. We zullen dit dossier blijven opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.